

multora dintre afirmațiile făcute — fapt confirmat de cercetările ulterioare. Pentru a ne convinge, dăm mai jos un fragment dintr-un capitol mai scurt, cel despre numeral (p. 24—26):

«... *unsprezece* (11) ist Nichts, als eine Übersetzung, des altslavischen *jedinnadeset*, des russischen *odinnadcat*, des polnischen *jednaście*, und bedeutet *Eins über Zehn* u.s.w. Die Präposition *spre*, entstanden aus dem latein. *super*, *supra*, entspricht nämlich der in diesen Zahlwörtern enthaltenen Präposition *na*, *nad*, über. Ebenso sind auch die Zehner Übersetzungen der slavischen; *doazeczci*, *treizeczci* u.s.w. entspricht ganz dem polnischen *dwadzieścia*, *trzydzieści*, und dem russischen *dwadcat*, *tridcat* u.s.w., wobei zu bemerken ist, das *zecze* als Substant. Weiblichen Geschlechtes betrachtet wird, das den Plural regelrecht in *zeczi* bildet.

Sute, 100 ist aus dem Altsl. *s'to* entstanden und entspricht dem russ. und pol. *sto*. Auch *sute* gilt als Substant. Fem und hat im Plural daher *sute*, ebenso *mie*, daher Plural *mii*. . . »¹.

Metoda autorului poate fi deci caracterizată în felul următor: o expunere succesivă a faptelor de limbă română care se explică prin influența slavă, pentru care se dau corespondentele din slava veche, rusă și polonă. Se poate observa că autorul pune pe primul plan etimonul vechi slav, ceea ce arată că era conștient de preponderența influenței vechi sud-slave în limba română, păstrând corespondentele rus și polon, de cele mai multe ori, ca simplu mijloc de comparație. După cum se poate vedea din fragmentul de mai sus, autorul depășește scopul propus, făcând și considerații asupra structurii gramaticale în genere (ex. pluralul numeralelor sută, mie etc.), cu scopul de a aduce limba română în circuitul de cunoaștere polonez.

La 6 iunie 1866, Franz Miklosich susține, în cadrul secției de filozofie-istorie a Academiei de Științe din Viena, disertația sa despre «cuvinte de origine străină în limbile slave», publicată un an mai târziu, în care dă o serie de etimologii românești pentru unele cuvinte slave, printre altele și polone². Pe acestea le vom regăsi, împreună cu altele, peste douăzeci de ani, în lucrarea sa fundamentală de etimologie slavă *Etymologisches Wörterbuch der slavischen Sprachen*, (Wien, 1880, VIII + 547 p.). Între timp, în 1879, împreună cu Emil Kałuźniacki, Miklosich da la iveală un studiu istorico-lingvistic amplu asupra prezenței românilor în Alpii Dalmatiei și în Carpații nordici³. O cercetare istorico-etnografică asupra satelor românești de pe versantul nordic al Carpaților dăduse încă din 1848 Al. Stadnicki⁴, totuși lucrarea lui Miklosich și Kałuźniacki, prin amploarea și modul rezolvării problemelor puse în discuție, este aceea care pune bazele studiului științific al elementului românesc în limbile slave

¹ Lucrarea lui Fr. Miklosich a fost prezentată la Academia de științe din Viena în iulie și octombrie 1860 și publicată în anul următor în Analele Academiei. Stephan își publică lucrarea în anuarul unui gimnaziu de provincie polonez, cu puțin timp înainte, prin august 1859, în orice caz în jurul acestei date. Este deci puțin probabil ca Miklosich să o fi cunoscut. La data apariției lucrării lui Stephan, Miklosich era desigur în toila elaborării lucrării sale; de altfel, nici nu o citează. Lucrarea lui Miklosich conține 70 de pagini, față de 30 cit are cea a lui Stephan, pe care o depășește mai ales prin extinderea capitolului despre vocabular.

² Franz Miklosich, *Die Fremdwörter in den slavischen Sprachen*, vorgelegt in der Sitzung der Philosophisch-Historischen Classe am 6. Juni 1866, Wien, 1867, 68 p. (Besonders abgedruckt aus dem XV. Bande der Denkschriften der Philosophisch-Historischen Classe der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften).

³ Fr. Miklosich — Emil Kałuźniacki, *Über die Wanderungen der Rumunen in den Dalmatischen Alpen und den Karpaten*, Wien, 1879 (Denkschriften, XXX, p. 1—66).

⁴ Al. Stadnicki, *O wsiach tzw. woloskich na północnym stoku Karpat*, Lwów, 1848.